

A hír nem igaz

Az utóbbi hetekben szárnyra kapott – és masszívan tartja magát – az a hír, hogy a derecskei képviselő-testület mas településről akar beköltöztetni családokat. Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a hír nem igaz. Az önkormányzat nem szándékozik ilyen formában növelni a településen élők számát. Értetlenül áll a testület a híresztelés előtt, hiszen ezzel vagy ehhez hasonló témával egyáltalán nem foglalkozott egyik korábbi ülésén sem. Rosszindulatú rémhírtérjesztésnek vagyunk tanúi, amelynek semmilyen alapja nincsen.

Derecske város képviselő-testülete

Első helyen végeztek

A Kisgazda Jövő Alapítvány pályázatot írt ki általános iskolák számára iskola és környezetvédelem témakörben. Az ország 15 megyéjéből negyvenegy általános iskola tanulója pályázott. Hajdú-Bihar megyéből derecskei, gáborjani, hajdúböszörményi, püspökladányi és sápi általános iskolák vállalták a pályázaton való megmérettetést. A derecskei Bocskai István Általános és Zeneiskola 6. b osztályos tanulói (Egerházi Réka, Kovács Csilla és Csécsi Judit) Loósne Nagy Ilona biológia szakos tanárnő és Lukácsné Rápolti Gabriella osztályfőnök vezetésével olyan eredményes munkát végeztek, hogy a tíz első helyezett közé kerültek. Jutalmuk százezer forint. A jutalmakat Torgyán Józsefné Cseh Mária kuratóriumi elnök nyújtotta át. A derecskei iskola a pályázaton nyert pénzen videomagnóval egybeépített tévékészüléket szeretne vásárolni, ami a tanítási órákon valamennyi tanuló számára elérhető oktatástechnikai eszköz lenne.

Lukácsné Rápolti Gabriella osztályfőnöknek gratulál Torgyán Józsefné Cseh Mária a szép sikerhez

Fotó: Nyíró Gizella

Meghívó

Augusztus 9-én 14 órakor az anyatejes világnap alkalmából megemlékezést tartunk a Derecske, Rákóczi út 3. szám alatti tanácsadóban, melyre szeretettel várunk minden leendő anyukát, édesanyát és érdeklődőt.

Védőnők

Díjazott rajzos

Rendkívül sikeres volt az a gyermekrajzpályázat, amelyet „Mit tettem a környezetért?” címmel általános iskolások számára írt ki a magyarországi McDonald's. Az alsó tagozatosok számára meghirdetett versenyre környezetvédelemmel foglalkozó rajzokat küldtek be a gyermekek. A feladat igen vonzó volt, amit jól mutat, hogy több mint 2000 pályamű érkezett be az ország 342 általános iskolájából.

A beküldött rajzok közül a Képző- és Iparművészeti Lektorátus zsűrije választotta ki a legjobban sikerült pályaműveket. A zsűri hosszas mérlegelés után három fődíjat adott ki, és további 80 rajzot tartott arra érdemesnek, hogy azokat kiállítsák az ország egy-egy McDonald's éttermében. Hajdú-Bihar megye legjobb rajzait Kovács Krisztián és Bartha Edina debreceni, valamint König Dorottya derecskei kisdíjakot küldték be a pályázatra. Ezek a rajzok két héten át Debrecenben, a Piac utcai McDonald's étteremben voltak láthatók.

A márványtáblát Torgyán József leplezte le

Kedves fogadtatás, avagy a miniszter „virágos jó kedve”

Fotó: Nyíró Gizella

A bihari gazdák derecskei zászlóbotlásának 71. évfordulóján méltóságos ünnepségre, kiállításra, emléktábla leplezésére és koszorúzásra került sor június 17-én.

Torgyán József földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztert, valamint a kíséretében levő Bank Attila frakcióvezetőt, Olah József megyei elnököt, Tömösváry Zsolt megyei közgyűlési alelnököt, Kavalecz László megyei FVM hivatalvezetőt és Kiss József főfalugazdást Csato István polgármester, Nyíró Gizella, az FKGP városi elnöke, megyei szervezőtitkár és Jantyik Zsolt, a művelődési központ igazgatója fogadta.

Városunk terveiről szólva a polgármester elmondta: égető szükség lenne a Derecskét Földessel összekötő 16 kilométeres út 4,7 kilométernyi szakaszának aszfaltozására. Az út szakasz megépítésére már a múlt század első felében ígéretet tett Bajcsy-Zsilinszky Endre, de azóta sem valósult meg a szilárd útburkolat. Torgyán József támogatásáról biztosította a jelenlévőket az út elkészültét illetően, meg a mai kormány idején.

Az emlékülsőt megelőzően a vendégek megtekintették a művelődési ház kisgalériájában a Bajcsy-Zsilinszky politikai pályájából nyílt kiállítást. Az ünnepségen Püski Levente adjunktus elmondta, hogy

1922–1926 között a nemzeti gyűlés képviselője a derecskei kerületből. Bajcsy-Zsilinszky Endre volt, aki legfőbb feladatának a parasztság sorsának jobbra fordítását és a dolgozó tömegek kulturális felemelését tartotta. Az ő közbenjárására 1930-ban Derecskén egy 10 tantermes református iskola építéséhez az akkori népjóléti minisztérium 40 000 pengőt biztosított.

Bajcsy-Zsilinszkyt a derecskei gazdákhoz szoros szálak fűzték, többek között Csizmadia Lajoshoz és Csöré Aronhoz (utóbbi lánya, Csizsér Béla né könyvet ajándékozott Torgyán miniszternek, melyben kortársak vallanak Bajcsyról.) Mély barátság fűzte Vadon Bé-

la református lelkipásztorhoz, akinél itt jártakor megszállt. A második szeri gyűlésként emlegetett derecskei zászlóbotlásra 1930. június 29-én került sor a bihari térség gazdáinak részvételével, Bajcsy-Zsilinszky vezetésével.

A kesői utódok megemlékezése a református lelkeszi hivatal falánál folytatódott, ahol az FKGP városi szervezete által ajándékozott és elhelyezett márványtáblát Torgyán József miniszter leplezte le. A miniszter szolt a kisgazda politikus érdemeiről, arról, hogy Bajcsy-Zsilinszky tehetsége sokat jelentett a párt életében, s szellemisége ma is nagy szükség van. Az emléktáblát megkoszorúzták Torgyán József és Bank Attila, a polgármester és alpolgármester, az FKGP megyei és városi elnöke.

Az emlékezés virágai...

Fotó: Rékasi Attila

si elnöke, Fazakas Sándor református lelkipásztor és Bakó István főgondnok, valamint Berényi Dénes, az MDF városi elnöke.

Virágos Derecskéért

BARANYA KÁROLY

Debreceni ismerőseim, ha Derecskén járnak, mindig megjegyzik, milyen szépek a virágok, milyen szép a város. A derecskeiek közül néhányan nemtetszésüket fejezték ki: „Ilyen sok pénz van a városnak, hogy badarságokra költi?” – mondták.

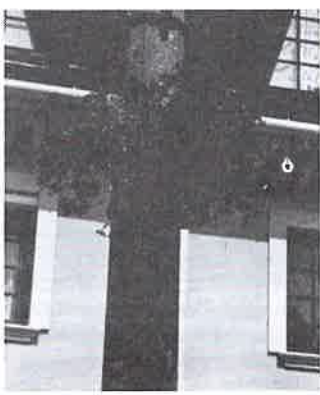
Vezendi Imrével, a Város-gazdálkodási Kht. vezetőjével beszélgettem.

– Elhatároztuk, hogy az idén több virágot ültetünk, mint tavaly. Jól időztettük, hiszen a KITE derecskei telephelyén ez évtől virágpálánta-neveléssel is foglalkoznak. A megfelelő talaj-előkészítéssel kezdtük. Közben jött a lehetőség, hogy nevezzünk be a „Virágos Magyarországiért” mozgalomba. A KITE-ben jó partnerre találtunk. Volt egy akciójuk, hogy aki tízezer fő fölött rendel, az féláron kapja a virágot. Mi mintegy tízezer palántát ültettünk el.

– Nekem a virághengerek tetszenek legjobban. Maga az ötlet telitalálat, de a megvalósítás is sikeres. Különösen a szekelykapu melletti mutat jól.

– Magyarországon még nem terjedt el ez a forma, de nyugaton lehet találkozni vele. Egyszer a KITE-től szoltak, hogy van egy meglepetésük számunkra, de jó lenne, ha elkészítenénk magunknak. A keretet a GITTER Bt. vállalta és ajánlotta fel a városnak. Ugy tudom, azóta többen érdeklődtek náluk hengerügyben. Meg kellett oldani az öntözhetőséget és azt, hogy a hengerek stabilan álljanak a lábukon. Az oszlopokra 45 virágtartót helyeztünk el. Ezek vasmunkáit magunk készítettük el.

– Mennyibe került ez az akció?

A látvány magáért beszél

Fotók: Rékasi Attila

– A virágpálánták kilencvenhétézer (97 000) forintjába kerültek Derecske városának. A tartók anyagköltsége körülbelül 15 000 Ft. A munkát közhasznú foglalkoztatással biztosítottuk.

– A virágok most szépek, de azok maradnak-e továbbra is?

– Megfogadtuk, hogy gondozni, ovisi fogjuk a virágokat. Ehhez öntözni, kapálni kell rendszeresen. Az idő múltával még szebbek lesznek az ágyások, de a hengerek különösen. Felkészültünk a véletlen vagy szándékos emberi károkozásra, rongálásra is. Szerencsére ilyen még

nem tapasztaltam. Sőt, úgy látom, kevesebben vágják át az úton szabálytalanul.

– Milyen lakossági véleményeket hallottál?

– Főleg jokat mondtak. Szépnek, városiasnak tartják a virágos köztérket. Helybeliek mondták, hogy miért nem utat építünk, csatornázunk ezen a pénzen. Azt gondolom, a szembeállított problémák nagyságrendekkel többre kerülnek. Talán nem túlzás, hogy a nyolcszázmillios költségvetésből ennyit fordítunk környezetünk rendezésére, szépítésére.

Fátyol Zoltán klallításával nyitotta kapuit a IV. grafikai művésztelep Fotó: Rékasi Attila

Az egyetlen az országban

Speciális szakmai műhely, hazánk egyetlen olyan sokszorosító grafikai művésztelepe, amely kifejezetten e műfaj művelőit tömöríti, s a grafika legszélesebb spektrumát is felvonultatja.

Pardi Sándor, a IV. grafikai művésztelep vezetője jelezte ezt a telepnyitás alkalmából, hozzáfűzve, hogy a művelődési központban működő szaktábor helyet ad a kísérletező grafikának, az új formanyelven alkotóknak is. A helyi önkormányzat fenntartásában, július 7-ig dolgozó telep – amelynek munkáját segíti a megyei és a debreceni önkormányzat is, s támogatják a grafika műfajához kötődő debreceni nyomdák – művészeti vezetője Tamus István grafikusművész, tagjait pedig debreceni, a megyeszékhelyen kívül élő megyei és fővárosi alkotókból toborozták. S mind erőteljesebben nyújtanak lehetőséget a legfiatalabb nemzedéknek tehetségük kibontakoztatására, nemcsak szakmai segítséget nyújtva, a munkához szükséges anyaggal is ellátva őket, hiszen meglehetősen anyagigényes e műfaj. A telepvezető arról is szólt, hogy nemcsak az országos szakmai áramlatba való bekapcsolódás a cél, a későbbiekben szeretnék nemzetközivé bővíteni az alkotótábor.

István, a király előadás Derecskén

MÁNDLINÉ MILE JUDIT

Nagy sikerrel játsszák Debrecenben az István, a király rockoperát, melynek derecskei vonatkozása is van, erről beszélgettünk Jantyk Zsoltal, a művelődési központ igazgatójával.

- Hogy kerültél a produkcióba?
- Múlt év végén a nyíregyházi Mandala Színház keresett meg azzal, hogy az István, a királyt szeretnék itt Derecskén eljátszani. Néhány hónap múlva ugyanezzel a kéréssel fordult hozzám a debreceni egyetemi színpad. Végül ez utóbbi társulatra esett a választásunk, hiszen közelebb van, szerintem színvonalasabb, mint a Mandala és nem utolsósorban velem együtt öt derecskei fiatal kapott szerepet a darabban. Komáromy Timea, Nagy Katalin, Tóth Édina, Szöllősi Lajos statiszták, én a Regélő szerepét játszom. Bár rockzenészként nem idegen számomra a színpad, mégis ez egy teljesen más jellegű műfaj.
- Miben más a darab, mint amit a lemeztől, a moziból ismerünk?
- A zenei anyaga ugyanaz, a szereplők természetesen mások, elsősorban a Csokonai Színház színészei és a Rockszínház tagjai játsszák a főszerepeket, remek hangjuk van.
- Mikor láthatjuk Derecskén a rockoperát?
- Minden város megünnepeli valamilyen módon államalapításunk ezeréves évfordulóját. Úgy gondolom, ezzel az előadással méltón megemlékezünk első királyunkról, akinek köszönhetjük magyarságunkat. Augusztus 19-én kistérségi program keretében délután felvonulással szeretnénk egy kis karneváli hangulatot hozni a városba külföldi csoportok közreműködésével. Szürkület után, az esti órákban a templom melletti parkban mindenki megtekintheti az István, a király rockoperát. Ilyen még nem volt Derecskén, ez egy ajándék mindnyájunknak.

Messze földre elvitték Derecske jó hírét

A Bocskai István Általános és Zeneiskola fúvószenekara és majorette-csoportja a tanévet jelentős külföldi turnékkal zárta. Júniusban két ország is élvezhette a derecskeiek játékát, táncát.

Elsőként a németországi Malentébe volt hivatalos a zenekar, ahol a 3 napos fesztiválon 11 alkalommal léptek fel. Szunyogh József, a zenekar vezetője szerényen nyilatkozott a fesztiválról, de a németországi sajtóból és a résztvevők elmondásából értesülhettünk a fenomenális sikerről.

Szunyogh József: – Nagy szeretettel fogadták csoport-

tunkat. Jellemző volt, hogy jöttek utánunk a nézők és kérdezték, hogy mikor hallhatnak és láthatnak újra bennünket.

A koncerteken elsősorban német slágereket adtak elő. A siker nem maradt el, nemegyszer énekelt a közönség. Egyedülálló siker volt a 9 trombitás és a majorette-együttes fellépése, közös „tánc”. (A német lapok a majorette-ről külön megemlékeztek a tudósításokban.)

A másik külföldi megmérettetés Lengyelországban várt a zenekarra. A derecskei művelődési ház igazgatója (Jantyk Zsolt) néhány hete „bejelentkezette” a zenekart

és a majorette-csoportot a debreceni székhelyű fesztiválorodánál, azzal a kiegészítéssel, hogy Derecskén egy olyan csapat állt össze, akik méltók lehetnek hazánk és egyben a megye képviselőire külföldön és idehaza egyaránt. Röviddel később érkezett a felkérés a lengyelországi Swidnikbe egy nemzetközi fúvószenekari találkozóra.

Itt egy teljesen ismeretlen közegben álltak több alkalommal közönség elé gyermekeink és arattak olyan sikert, mely talán még a németországi is túlszárnyalta bizonyos tekintetben. A többi zenekar tagjai hosszú évek

óta zenélő felnőtt tagokból álltak, fiataljaink azonban nemcsak koruk, hanem szakmai teljesítményük miatt is kiemelkedőek voltak. Az utolsó este a kisváros polgármestere hivatalosan bejelentette, hogy Derecske és Swidnik testvérvárosi kapcsolatba lép egymással.

A zenekar köszöni a támogatását az önkormányzatnak, a szülőknek, Szabó Imrénnek (KAÁSZ-COOP), a zenekar tagjainak, a majorette-csoport vezetőjének, tagjainak, kísérőknek, akik között Derecske város jegyzője is tevékenyen ott volt és mindenkinek, aki hozzájárult a sikerhez.

„Őszintén nagyon büszke voltam rátok”

Kovács Károlyné, Derecske jegyzője kísérője volt a csoportnak Németországban és Lengyelországban is. Az ő szemüvegén át láttatjuk a malentei utat. Nyílt levél a résztvevőknek (részlet).

„Azok a pillanatok melengetik a szívemet, amikor Derecske város zászlója után büszkén meneteltünk Malentében. De bevallom, nem tudom kivenni a fejből Dani csodálatos jódlját sem... Egy zsúfolt autóbusz fiatalja közé cseppentem, kicsik és nagyok, millió motyó, kispárnák, házi kedvencek és egyéb, az utazáshoz elenged-

hetetlenül szükséges, de tökéletesen hasznavehetetlen holmi, továbbá egy hadsereg nyári hadgyakorlatához elegendő élelmiszer és üdítőital zűrzavaros közegébe. Ha ügyesen bujkáltam a barikádok között, sikerült a helyemet is elhagyni néha...

Nagyon jó volt látni, ahogyan titeket Malentében vártak. Szunyogh tanár úr nevével már egyre szebben ejtik ki ott, és jó volt az a spontán sonkaköstölő is. A városban az üzletekben egyre mondogatták, hogy már várják a magyarokat... A barátságos tornatermi szállásunk percek alatt olyanra lett, mintha be-

lövést kapott volna, hihetetlen, mennyi mindent nyelt el az a busz, amit be is cipeltünk a szállásunkra. A becipkedés után mindjárt ott volt az első próba és ment minden, mint a karikacsapás. Fegyelmestek voltatok, senki nem nyüglődött...

Tetszett, ahogyan teljesítetek Szunyogh tanár úr utasításait, és az is nagyon megfogott, ahogyan ő bánt veletek... Akkor kezdődött az a varázslat, melynek részese lehettem és amely sok örömet okozott nekem. A fesztivál minden napján nagyon sokat dolgoztatok, hangszerek, kották, ruhák fel az autóbusz-

ra, majd este újra vissza az egész...

Nem tapasztaltam önzést, türelmetlenkedést, veszekedést. A zenekar, a majorettek és valamennyi kísérő olyan szoros, összetartozó meleg szeretettől sugárzó csoportot alkotott, amely a kitűnő szakmai tudás birtokában magával ragadta minden egyes alkalommal a nagyszerűt. Nagyon büszke voltam mindenkire... Ma jó arra gondolni, hogy több ezer német, majd lengyel ember tapsolt, kérte a ráadást és hogy sok ismeretlen fogott kezét velünk és mondott elismerő szavakat a ti munkátokra...

Professzionális rendőrségre van szükség

B. KASZÁS ERIKA

Kétéves baráti kapcsolat fűzi a derecskei rendőrség tagjait Kocs Attila Robert erdélyi származású, Jackson Villben szolgáló amerikai seriffhez, aki a napokban másodjára járt a derecskei rendőrkapitányságon.

– Hogyan ismerkedett meg a derecskei kollégákkal?

– Tavaly negyedik alkalommal jöttem Magyarországra. Érdekelte a magyar rendőrök munkája, kapcsolatot akartam találni velük. Nagyon örülök, hogy egy közös ismerős segítségével ez sikerült.

Rendőrákadémiát végeztek

– Jackson Villben egymillióan laknak, Derecskén tízezer. Vannak-e közös pontok?

– Az autók és a fegyverek márkája más, a jóakarát és a nehéz munka viszont egyforma. Azonnal otthon éreztem magam, nagyon jólesett, hogy kollégaként fo-

gadtak. Több napon át dolgoztam velük, részt vehettem munkájukban, sokat beszélgettünk, elsősorban szakmai kérdésekről.

– Ön hogyan lett rendőr?

– Egyetemi éveim alatt katonaként szolgáltam, de már ekkor érdekelt a rendőrség munkája. A Military Police kötelékében részt vettem az Öböl-háborúban. Egy arab ország területén szolgáltam, feladatunk a foglyok őrzése s a rendfenntartás volt. Láttam a szenvedést, a háború okozta pusztításokat, ahol tudtam, segítettem a szenvedőkön. Ekkor gondoltam arra, hogy jó lenne civilben is rendőrként dolgozni. A háború után ebben az irányban tanultam tovább, szereztem még egy diplomát, majd elvégeztem a rendőrákadémiát.

Meg vannak fizetve

– Milyenek a munkafeltételei, különböznek az itteniektől?

– Sokkal jobbak az anyagi feltételek, s ez növeli munkánk hatékonyságát. Szolgá-

Amerikai seriff magyar egyenruhában Fotó: Magánarchív

lati autót kapunk számítógéppel felszerelve, amely kapcsolatban van a központ adatbankjával. Állandóan rádiókapcsolatban kell lennünk, viselnünk kell golyóálló mellényt, két pisztolyt, és egy sörétes puskát is van az autóban. Még a szemetet is fegyverrel viszem le. Itt nincs mindenkinél pisztoly, igaz, más típusú a bűnözés is. Nálunk a települések tartják fenn a rendőrséget. Megfizetnek bennünket (körülbelül évi negyvenezer dollár a jövedelmem), s ezen kívül a munkánkhoz kapcsolódó

minden költséget a rendőrség áll. Persze ott is van, aki nem szereti a rendőrséget, a többség azonban becsül bennünket, tudják, hogy segíteni akarunk. Minden hívásra ki-megyünk, nem mérlegelünk, hiszen a lakosok fizetik az adót, joguk van a rendőrség segítségét kérni. Profik vagyunk. Az emberek nagy része egyszer kerül kapcsolatba a rendőrséggel, úgy kell viselkednünk, hogy meglepetten távozzanak. Rá kell jönniük a magyaroknak is, hogy professzionális rendőrség nélkül nem működik a társadalom, hiszen nem tudják megvédeni tulajdonukat.

(Péterffy Albert rendőr őrnagy, a derecskei kapitányság vezetője szerint az amerikai barátjuk látogatása nagyon hasznos szakmai „továbbképzés” volt az alig huszonéves átlagéletkorú rendőrei számára. Beszélgetéseik, az amerikai kolléga elismerő véleménye megerősítette a fiatal állományt abban, hogy a szolgáltató jellegű rendőrsége a jövő, s mindenkor, mindenhol megéri jó rendőrnek lenni.)

A művelődési központ kerámia szakkörének ez évi „terméséből” nyílt kiállítást szemlélők az alkotók és a látogatók Fotó: Nyíró Gizella

A szürrátétes szakkör munkáiból nyílt kiállítás is sokakat vonzott a művelődési ház kiállítójába Fotó: Nyíró Gizella

Kitűnő tanulók a Bocskai-iskolában

Az első osztályok legjobb tanulói. 1. a: Lukács Angéla, Sipos Alexa, Szabó Anna. 1. b: Bauer Emília, Csekő József, Gyöngyösi Norbert, Szöllősi Alexandra.

Alsó tagozat. 2. a: Balázs Viktória, Bene Zsanett, Loós Zsuzsanna, Nagy Flóra, Németi Andrea, Pásztor Katalin, Szöllősi Ildikó. 2. b: Fekete Sándor, Gál Dóra, Kovács Zsuzsanna, Nagy Csaba. 2. c: Borsos Ildikó, Buti Dorina, Deák Róbert. 3. a: Farkas Levente, Sárközi Nóra. 3. b: Kiss Anita. 3. c: Kovács Csaba, Szabó Andrea. 4. a: Csizmadia József, Dobos Dorina, Nagy Zsolt. 4. b: Erdei Veronika, Nagy Viktória. 4. c: Szincsik Tamás. Felső tagozat. 5. b: Kiss Péter, Rohács László, Sáfrány Boglárka. 6. a: Grédely János. 6. b: Csécsi Judit, Egerházi Réka, Kiss Andrea, Kovács Csilla, Luxeder Anna. 7. a: Asztalos Enikő, Kiss Gergely, Pete Csilla. 7. b: Buka Szilárd. 8. a: Tamási Katalin.

A tantestület a diákönkormányzat döntése alapján a „Kiváló közösség” elismerést kapta a 6. b osztály (osztályfőnöke: Lukácsné Rápolti Gabriella). Bocskai-emléklapot kapott: Tamási Katalin 8. osztályos tanuló, aki 8 éven keresztül kitűnő tanulmányi eredményt ért el.

Bocskai-emléklapot kaptak szülők, akik éveken keresztül segítettek az iskolai munkát: Csizmadia Józsefné, Juhász Ferencné, Vársárhelyi Lászlóné, Nuszer Andrásné, dr. Szecsei Zoltán, Cseh Mihály, Szél Gábor.

A diákönkormányzat „Kiváló bocskais diák” plakettet adományozott Buka Szilárd, Kiss Gergely, Pete Csilla 7. osztályos tanulóknak. Dicsérő oklevél elismerésben 45 tanuló részesült.

A Bocskai Iskolaért Alapítvány 104 tanulót jutalmazott könyvvel.

Az oktatási miniszter Pedagógus Szolgálati Emlékérmét vehette át Zöld Lajosné tanító.

A Cibri a pelsőci színpadon

A Cibri Szlovákiában is sikert aratott

Június 22-től négy napon át volt vendége Szlovákia felvidéki településeinek a Bocskai István Általános és Zeneiskola Cibri népi táncgyűjtője. A Csik Istvánné vezette csoport négy, magyarságát fennmaradást célul tűzve feladatot adott nagy sikerű műsort: Pelsőcön, Rozsnyón, Görgön, valamint Szádalmáson.

Együttműködésük fogadására, vendégül látására, kalauzálására széles körű összefogás bontakozott ki a térségben. A magyarságból, barátságából jelesre vizsgázott intézmények, önkéntes segítők, lelkesen tapsoló, a gyerekek produkcióit szeretettel méltató nézők mind azt sugározták felénk, hogy ottani magyarságuk erősítéséhez nagy szükségét érzik közös kultúrkincsünk bemutatásának, a baráti találkozónak. Gyerekeink közvetlenül éreztették művészetük befogadásának jeleit.

Vendéglátóink jóvoltából megismerhettük a gombaszögi cseppkőbarlangot, a történelmi levegőt árasztó rozsnyói belvárost, Kraszna Horka várát, a kassai dómban felkereshettük II. Rákóczi Ferenc sírhelyét, gyönyörködhetünk a Világörökség részét képező betleri kastély és park páratlan szépségében, s álmélkodva fagyoskodhatunk a csodálatos dobsinai jégbarlangban. Köszönöm a városi önkormányzatnak a jelentős anyagi támogatást, Tarr Lászlóné, Gyugos Zoltánné, Gyüre Jánosné, Bene Sándorné, Kovácsné Katona Irma, Tikász Ferencné kísérelésüknek a segítséget.

Csik István
igazgató

Hirdetési tarifáink

Apróhirdetésnél szavanként	25 Ft.
Keretes hirdetésnél:	
1 teljes oldal:	40 000 Ft.
Fél oldal:	20 000 Ft.
Negyed oldal:	10 000 Ft.
Nyolcad oldal:	5 000 Ft.
Tizenhatod oldal:	2 500 Ft.

Családi eseményekről, házasságkötés születés, halálozás, díjmentesen hirdetünk!

Volt is, lesz is... Derecskei Filmnapok

MÁNDLINÉ MILE JUDIT

A III. Derecskei Filmnapokon szerzett tapasztalatairól kérdeztem a szervezők egyikét, Szöllősi Lajost, de szóba került a mozi jövője is.

– Harom éve miért kezdtetek el filmnapokat szervezni?

– Szerettünk volna a filmnek is egy olyan fórumot, mint amilyen például az irodalomnak vagy a zenének van. Másfelől régen mindennap volt vetítés Derecskén, kíváncsiak voltunk, van-e erre igény. Mivel a magyar filmek általában elég gyengén mennek, exkluzív vetítéssel kívántunk kedvet csinálni hozzá, a készítőik közül valakit meghívunk a megnyitóra.

... melyen igen színvonalas műsort láthatott a közönség.

– A Harmónia Divat és Sporttánc Stúdió látványos műsora nem áll távol a film világtól, lendületes táncuk magával ragadta a szép számú közönséget. Baranya Károly tanár úr a töle megszokott formában osztotta meg velünk gondolatait a mozirol.

– Miért éppen egy Jancsó-filmet választottatok a megnyitóra?

– Egy debreceni együttes, a

Akik leléptek a vászonnól... A Lyuhász Lyácint Bt.

Fotó: Rékasi Attila

Lyuhász Lyácint Bt. – akikhez régi ismeretség köt – szerepelnek a filmben, tudtuk róluk, hogy meglepő dolgokat csinálnak. A filmről erősen megosztottak a vélemények (Anyád! A szűnyogok – ez a film címe), de a kitaróak a vetítés végén a zenekarral való jó hangulatú beszélgetés folyamán kulisszatitkokat tudhattak meg a film készítésének körülményeiről.

– Milyen szempontok szerint állítottátok össze a filmnapok műsorát és van-e beleszólásokotok abba, milyen filmet vetítetek?

– A filmnapokon próbáljuk

azokat a filmeket bemutatni, amelyekről a forgalmazók úgy gondolják, nem érdemes kis moziba hozni, mi mégis értékes alkotásoknak tartjuk. Ritkán vetítünk többször egy filmet, ilyenkor közkíváncsiakra megismétlünk egyet. Ev közben az InterCom Hajdú-Bihar megyei kirendeltségéhez tartozó műsorszervező hangolja össze a mozikkal a műsort. A leosztás kritériuma leginkább a nézettség. A vidéki mozik nincsenek versenyhelyzetben, technikailag nem tudunk lépést tartani a multiplexekkel, más-

részt premier után később kapjuk meg a filmeket. A Debrecen Plaza megnyitásával éreztetően csökkent a látogatottságunk.

– Milyen ötletek vannak a nezők becsalogatására?

– A sikerfilmek mellett megpróbáljuk azokat az értékes alkotásokat elhozni, amelyek talán egy szűkebb, de igényesebb közönséget érdekelnek. Egy-két ilyen kísérletünkre még Debrecenből is eljöttek. Természtünk között szerepel a filmvetítést összekötő egyéb kulturális rendezvényekkel. Különleges hangulatúvá kívánjuk tenni a mozit, ami egyben ifjúsági találkozóhely is lenne. Szeptemberben ifjúsági önkormányzati választások lesznek, reméljük, összeáll egy olyan agilis csapat, akik megmozgatják a város fiataljait.

– Milyen megfontolásból lesz jövőre IV. Derecskei Filmnapok?

– A látszat ellenére sem akarjuk elhinni, hogy csak egyfajta felszínes szórakozást kielégítő programokra van kereslet. Amíg erőnkben telik, megadjuk a választás lehetőségét a közönségnek, akikben még csírájában megvan az igény a kultúrára. Le kellene győzni a sztereotípiákat és nyitottabban élni Derecskén (is).

Százhusz éves a Baptista Gyülekezet

„Emlékezz az ősidőkre, gondold az elmúlt nemzedékek éveire!” 5Mózes 32:7/a

Minden nemzetnek, valásnak van múltja, történelme. A bölcs ember a múlt tanulságain okulva építi a jövőjét. Csak meg kell szólni a múltat eseményei és szereplői által, s máris kezd beszélni, tanítani.

A derecskei baptista misszióknak is van múltja, amiről beszél a ma is élő gyülekezet, a 107 éve működő énekhar, a 89 éve funkcionáló imaház és azok a feljegyzések, amelyeket az előttünk járó lelkimunkások készítettek. Az 1980-ban megtartott 100 éves jubileumra, az 1990-ben megtartott 110 éves évfordulóra bizonyára még sokan emlékeznek. A 100 éves jubileumra készített képes kiállítás, a történelmi emlékkönyv mind emlékeztet bennünket azokra az eseményekre, ami gyülekezetünket hálára készített Isten felé azért, hogy ebben a városban élhetünk, szolgálhatunk Isten nevének dicsőítésére, a város vezetői és lakói közmegebecsülését élvezve.

A 2000. év a millennium éve, mely egyben a baptista közösségen belül a Biblia és az evangélizáció éve is. Most, amikor az egész ország visszaemlékezik és ünnepel, mi sem tehetjük, hogy ne emlékezzünk vissza a megtett útra. Emlékezzünk a baptista

misszió kezdetének több mint 150 éves évfordulójára, az anabaptisták Magyarországra érkezésének 477. évfordulójára és a Derecskei Baptista Gyülekezet megalakulásának 120. évfordulójára. Hogy is kezdődött?

1879 őszén két vándor balagott a poros úton. Járásuk a már mögöttük levő hosszú útról beszélt, amit gyalogosan tettek meg Nagyváradról elindulva. Úti céljuk Berettyóújfaluba volt. A megtett kilométereket szinte észre sem vették, annyira lekötötte őket a beszélgetés. Jézus földi útjáról beszélgettek, amikor utolérte őket egy lovaskocsi, melyről a kocsi gazdája – aki feleségével kettesben Nagyváradról tartott hazafelé Derecskére – lekiáltott: hova, hova, emberek? Megyünk a mennyei Jeruzsálem felé – hangzott a válasz. No, ez meglepte a kocsiist. Hát ez az út, úgy tudom, Újfaluba visz, de ha az a mennyei Jeruzsálem is erre van, üljenek fel és meséljenek nekünk róla. Ezt a kérést nem utasíthatták vissza, hisz ők éppen az ilyen érdeklődő emberek társaságát keresték. Gyorsan felültek a szekérre és beszélni kezdtek nekik Jézus Krisztusról, az örökeletéről, arról a helyről, amit ők készített minden ember számára.

A kocsi és a felesége nagy érdeklődéssel hallgatta a be-

szédet, még a lovakat is elfelejtették gyorsabb menésre bízni. De nem is kellett azokat noszogtatni, mert így is olyan hamar elérkeztek Berettyóújfaluba, hogy a kocsi megkérte a két utast, hogy látogassanak el Derecskére. A két vándor boldogan igerte meg, hogy ellátogatnak hozzájuk és majd folytatják a beszélgetést. Úgy jutott el Kornya Mihály (1844–1917) és Tóth Mihály (1836–1930) Derecskére, ahol Bibliát árultak és közben beszéltek az embereknek Jézusról mint megváltóról.

1880-ban megalakult a Derecskei Baptista Gyülekezet, amikor Szabó Lajos és felesége, Bíró Zsófia, Porkoláb Istvánné, Serestyén Istvánné és Szilágyi Zsuzsanna Meyer Henrik által bemerítkezett Berettyóújfaluban. A gyülekezet egyre gyarapodott. A kezdeti időben a lelkigondozásban nagyon sok munkát végzett Tamási Péter, Varga Sándor, Serestyén Lajos és Varga József misszió munkás. 1893-ban megalakult az első énekhar Porkoláb Sándor vezetésével, mely azóta folyamatosan működik. Később fúvós, pengestős, vonós zenekar is működött a helyi karvezetők irányítása alatt.

1911. május 27-én kezdtek el a jelenlegi imaház építését, melyet 1911. november 29-én

nyitottak meg. Az épülethez szükséges vályogot Barath József egymaga vetette ki. A fél év alatt felépült imaház megnyitáskor tizenegy zenekar volt jelen és tette ünnepélyesebbé az alkalmat. Az eltelt százhusz év alatt a missziómunkások mellett Dobner Béla Jenő, Kiszely Ferenc, Fodor Lajos, Szilágyi Sándor, Révész László, Révész Árpád, Szepák Lajos, Vágó István és jelenleg Varga Sándor lelkészek végeztek lelkesítő szolgálatot.

1991 és 1993 között a tagok adományából felépítettük a jelenlegi szolgálati lakást, közben elvégeztük az imaház szigetelését és alapfalazását is. Gyülekezetünknek jó a kapcsolata a helyi református és katolikus egyházzal, és hitünk és reményünk az, hogy a városban végzett szolgálatunk és az együttműködés keretében gyülekezezeink helytállása, szolgálata és eredményei nyilvánvalók, és így remélhetjük Pál apostollal együtt, hogy „...a ti munkátok nem hiába való az Urban...” (1Korintus 15:58/b). A Derecskei Baptista Gyülekezetet a jubileumi emlékeztetőtől 2000. július 9-én 14 órai kezdettel tartja a baptista gyülekezet imatermében. Minden érdeklődő szeretettel hívunk és várunk.

Nagy Béla
gyülekezetvezető

Nyolc éve kész a Sárosító rendezési terve

A megvalósításához az önkormányzat vállalkozók segítségét is reméli

BARANYA KÁROLY

Az 1999. évi szüret és a 2000. év majálisa igazolta, hogy van igény Derecskén a nagyszabású szabadidő rendezvényekre. Természetesen ehhez egy alkalmas, szép és nem túl távollévő területre is szükség van.

Azt hiszem, megtaláltuk, mi több, megvolt eddig is. Jenei Imrétől, a polgármesteri hivatal csoportvezetőjétől a következőket tudtam meg.

Még 1992-ben a sportcsarnok építéskor elkészült a terület részletes rendezési terve, hisz az új létesítményt be kellett illeszteni a környezetbe. (Ez a terv egyébként akkoriban közszemlére volt téve (szerző).)

Az elképzelés szerint egy sportolásra, kikapcsolódásra, kulturális és szabadidős rendezvények megtartására alkalmas terület kialakítása a cél. Az eddigi feladatok természetesen megőrződnek. Megmarad a focipálya, az edzőpálya.

A meglévő mellé egy másik kézilabdapálya épül és több teniszpálya is. A terület északi oldalán van egy tavacska, ami csónakázótóvá alakítható. A tervben egy kis sziget is szerepel.

A labdarúgó pálya fölött egy pihenőpark lesz kialakítva sok fával, sétányokkal, padokkal. Mellette kapna helyet a majális park nagy zöldterületekkel, fasorokkal. Természetesen épületek is no és egy szabadtéri színpad.

Az első lépések, a fásítás, a területrendezés tavasszal megtörténnek. Akik kint voltak a majálison, tapasztalhattak. A terv nagyon szép, csak a megvalósítása sok pénzbe kerül. Ez a lassú előrehaladás oka. Félő, hogy Derecske város önkormányzata egyedül nem lesz képes vagy csak nagyon sokára megbirkózni ezzel a feladattal. Az önkormányzat ezért is szívesen venne olyan tökéletes vállalkozók közreműködését, akik szintén lehetőségeket látnak a terv megvalósulásában.

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötöttek

06. 03.: Péter Sándor–Porkoláb Ágnes.
06. 10.: Bácsi Krisztián–Hamza Edina.
06. 10.: Kovács Lajos Gábor–Nagy Erzsébet.

50 éves házassági évfordulójukat ünnepelték

06. 03.: Dr. Bolvári Kálmán és Szabó Gizella (Derecske, Rózsa u. 7.).

A jubiláló házaspárt családtagjaik és Derecske város polgármestere köszöntötték.

Elhunytak

05. 27.: Kaszás Imréné (szül.: Csécsi Piroska; 62 éves; volt Rákóczi u. 74.).

05. 29.: Máté József (78; volt Kert u. 4.).

06. 03.: Szilágyi Gábor (65; volt Jókai u. 12/A).

06. 03.: Nagy Lajosné (szül.: Tóth Erzsébet; 75; volt Vasvári P. u. 32.).

06. 08.: Kiss Mihály (94; volt Kossuth u. 39/B).

06. 13.: Szabó Istvánné (szül.: Fülöp Erzsébet; 46; volt Bem u. 29.).

06. 18.: Papp Józsefné (szül.: Szöllösi Teréz; 75; volt Bercsényi u. 17.).

Köszönetnyilvánítás

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik felejtetetlen halottunk, édesapánk,

KISS MIHÁLY

temetésén részt vettek, ravatalára koszorút, virágot helyeztek s mélységes bánatunkban részvétellel osztoztak.
A gyászoló család.

ÖTVEN EVE EGYÜTT. Ács Sándor és Kabai Margit derecskei lakosok 2000. május 6-án ünnepelték házasságkötésük 50. évfordulóját. Ez alkalmából gyermekeik, unokáik, a helyi önkormányzat képviselői, ismerősök köszöntötték őket.

Méhészek, gazdálkodók, figyelem!

A helytelenül végzett növényvédelmi munkák mérgezést okozhatnak a méhállományokban. Ugyanígy gond az is, ha a méhészek nem értesül idejében arról, hogy mikor végeznek vegyszeres növényvédelmi munkákat a gazdálkodók a kihelyezett kaptárok közelében. A méhállományok védelme, valamint a méhbetegségek megelőzése érdekében nagyon fontos lenne, hogy a méhészek állandó kapcsolatban legyenek az önkormányzattal, valamint azon keresztül a nagyobb vállalkozásokkal és a Petőfi Szövetkezettel.

A méhegészségügyi jogszabályok betartása a méhészek saját érdeke. Ezek az előírások ugyanis azonosítják, hogy megszabják a méhészek kötelezettségeit, védik a méhészeteket a növényvédelmi eredetű mérgezésektől. A méhészkedést minden évben február végéig, az újonnan kezdett méhészkedést pedig nyolc napon belül kell bejelenteni a méhek tartási helye szerinti illetékes önkormányzatnál. A méhek vándoroltatása esetén a vándorlás előtt méhegészségügyi vizsgálat elvégzése szükséges. A vizsgálat díjköteles, a méhcsaládok állapotáról állat-egészségügyi igazolást állítanak ki. A méheket csak ilyen igazolás birtokában szabad vándoroltatni. A vándorlás során a méhésznek kell biztosítania, hogy mozgásáról az illetékes hatóságok időben tudomást szerezzenek.

Egy biztos: a lányok megtették a magukét

BARANYA KÁROLY

Hiába, ez már csak így van. Ez áll jól a derecskei lányoknak. Újoncként, csont nélkül megnyerni a bajnokságot. Néhány éve még a legfelsőbb osztályban játszottak, aztán mindent újra kellett kezdeni.

Szükség volt a tiszta lapra, mind az emberi, mind a gazdasági tényezők tekintetében. Az egykori ifi beérett. Csupa diplomás, egyetemista, főiskolás vagy az lesz jövőre. Szakemberektől hallottam: a mieink elsősorban gyors észjárásukkal, ötletességükkel, taktikai érettségükkel, fegyelmükkel magasodtak a mezőny fölé. Egyszerűen a lányok nem csak szepek és ügyesek, de okosok is.

Június 20-án nehéz döntések születtek Derecskén. A helyzetet a kézisek sikere, pontosabban a felsőbb osztályba lépés lehetősége, terhe idézte elő. Derecske város önkormányzata szűkös anyagi lehetőségei ellenére a költségvetésben biztosítottakon túl 495 000 forintot – a szükséges összeg felét – szavazta meg a második félévre az egyesület számára. Bevallom,

Pályán kívül is megállják a helyüket Fotó: Magánarchívum

némi aggodalommal emeltem fel a kezem. Eszembe jutott a négy évvel ezelőtti február 29-e. Azelőtt is, akkor is származott csapat. Eljutott a legfelsőbb szintre, csak azok a fránya anyagiak hiányoztak. Akkor, azon a napon a kézilabdaklub vezetősége, tagsága csúnya, alaptalan vádakkal támadta – mint később kiderült, legjelentősebb, majdnem egyetlen támogatóját – az önkormányzatot.

Felmerült bennem, jól tesszük-e, hogy segítjük, biztat-

juk a csapatot, holott tudjuk, nem leszünk képesek biztosítani a magasabb osztálybeli szerepléshez szükséges pénzt. Ráadásul komoly, tökéletes szponzor nincs is a láthatáron. Négy év múlva újra lesz február 29-e. A lakosság hozzáállása sem olyan egyértelmű, hisz a szurkolók a legegyszerűbb módon, a belépőjegyek megvásárlásával sem támogatják az egyesületet.

A második, talán még nehezebb döntés a klub köz-

gyűlésen született. Az elnökség kissé bizonytalanul tűnt. Elmondták, hogy az NB I. B-ben való induláshoz a feltételek adottak, és a pénz is kicsi hiával megvan. A döntés a tagságra, de leginkább a játékosokra harult. A lányok, a fiatalok lelkesedtek. A tapasztaltabbak már kétélyeiket is megfogalmazták.

Kesjár András edző három pontba foglalta össze az NB I. B-ben való indulás feltételeit. Első a pénz, ami legalábbis egyelőre biztosított van. Új játékosokra lesz szükség. Egyrészt, mert kevesen vannak, másrészt olyanokra, akik meghatározó egyéniségek lehetnek. Harmadik elem a tolerancia. Tolerálni kell a növekvő terhelést, a több edzést, az esetleges kudarcokat. Tolerálni kell, ha a másik olykor az egyéni boldogulását, munkáját, tanulmányait helyezi előtérbe. Tolerálni kell, ha az új emberek többet kérnek és kapnak, mint az eddigiek.

A szavazás minden gond ellenére egyöntetű volt. Irány újra, harmadszorra is az NB I. B. Már jó néhány éve nem voltam kézilabda-mérkőzésen, de az első őszi meccsen ott leszek.

Nem kiváltságot, hanem biztonságot kérnek

Június 24-én a művelődési központban a nyugdíjasklub és a derecskei MSZP szervezésében Nyugdíjasklub fóruma címmel rendeztek találkozót ünnepélyes keretek között.

Ezen a napon 10. alkalommal került sor hasonló fórumra, falunapra, agrárnapra. Megyénkben 26 helyen volt ilyen esemény, ahova a vezetők el látogattak. Kiss Józsefné, a nyugdíjasklub vezetője üdvözölte Üszögi Bleyer Jenőt, az Országos Nyugdíjasszövetség elnökét, országgyűlési képviselőt, Galó Józsefnét, a megyei nyugdíjasszövetség elnökét, Földesi Lászlót a Nyugdíjas Híradó című újságtól, valamint dr. Takács Imre ország-

gyűlési képviselőt. A vendégek között Csátó István polgármester és a derecskei képviselő, Vezendi Imre is jelen voltak.

A fórumot a nyugdíjasklub énekkarának fellépése indította. Az énekkar után Kiss József szavalt el teljes átéléssel Petőfi Sándor: A XIX. század költője című versét. A nagy sikert aratott versmondás után Galó Józsefné fejtette ki véleményét a nyugdíjastársadalomról. Hangsúlyozta, hogy a nyugdíjasok nem kiváltságokat kérnek, hanem a hátralevő idejüket nyugodtan, biztonságban szeretnék leélni.

Üszögi Bleyer Jenőtől megtudtuk, hogy a Hajdú-Bihar megyei nyugdíjasok szervezte az országban a legnagyobb

Arról is beszámolt, hogy a parlamentben ő és Takács Imre szólal fel leggyakrabban a nyugdíjasok érdekében, védelmében. Kérték a kormányt, vegyék figyelembe a nyugdíjasok anyagi helyzetét. Takács Imre konkrét adatokkal támogatotta alá, hogy 2000-ben eddig nem reálnyugdíj-növekedés volt, hanem reálértékszenvedés szenvedtek el a nyugdíjasok. Mint mondta: a kormány a bővülés évtizedéről szolt, jó lenne, ha jutna belőle a nyugdíjasoknak is.

A hozzászólások során panaszt követett. Sokan felszólaltak az aránytalanságok miatt, a létbizonytalanság miatt, amire csak ígéreteket kaptak a kormánytól a változásokra. Jó lenne, ha az

ígérek megvalósulnának és az a nyugdíjasok számára kielégítő lenne. Mert amikor nyugdíjasokról beszélünk, nem csak az időskoriakra kell mindig gondolni. Vannak, sajnos, fiatalok is, akik betegség, megrokkolás miatt vannak leszázalékolva, lenyugdíjazva. Nekik még bizonytalanabb a helyzetük, mert gyereket nevelnek, iskoláztatnak, mindennapos anyagi gondokkal küzdenek.

Kérjük a szövetséget, képviselje a nyugdíjasok érdekeit, a képviselők tartsanak ki mellettük, hozzanak olyan döntéseket, hogy az minden nyugdíjasnak megfelelő legyen.

Farkas Sándorné
a nyugdíjasklub nevében

Alakulnak a testvérvárosi kapcsolatok

Az erdélyi Csíkszentdomokossal 1995 óta van a városnak elsősorban kulturális kapcsolatok, bár a derecskei önkormányzat részéről jártak már kint szakemberek a polgármesterrel az élen is. Az említett településre és a vele szomszédos Balánbányára a művelődési központ nyugdíjasklubja és a Szivárvány

táncscsoport jár ki rendszeresen, ahol különböző fesztiválokra vettek már részt nagy sikerrel. 1997-ben a Botorka nemzetközi népi táncfesztiválon a Szivárvány népi táncgyűttes nagydíjas lett. Idén júliusban a nyugdíjasklub készült viszonzni a csíkszentdomokosi farsangtemetésekor tett derecskei látogatását.

A németországi Malente városkával most van szerveződőben a testvérvárosi kapcsolat. Ettől függetlenül működik egy remek kapcsolat Offenburg városával is, ahová a művelődési központ táncscsoportjai rendszeresen kapnak meghívást. Legutóbb 1998-ban jártak kint a népi táncosok, akik Offenburgon

kívül a környező településeken is sikerrel léptek fel.

A Bocskai István Általános és Zeneiskola fúvószenekara és majorette-csoportja tavaly kapott először meghívást Malentébe egy fúvószenekari fesztiválra, ahol olyan kiemelkedő sikert arattak, hogy idén júniusban újabb meghívásnak tettek eleget.

Apróhirdetések

DERECSKE, Árpád u. 14/A szám alatti kétszobás, gázfűtéses, telefonos családi ház eladó. Érdeklődni: (54) 411-159-es telefonon.

ADY Endre u. 6. szám alatt kétszobás, konyhas, fürdőszobás, gázkonvektoros, telefonos ház mellékepekkel, 270 négyzetméterrel eladó. Érdeklődni a 411-877-es vagy a 411-795-ös telefonon vagy a helyszínen.

CSÚR eladó, jó állapotú, 7x4 méteres. Arany J. u. 77/A.

SZÖLLÖSI Sándor vállalkozó személy- és vagyonőr vállalkozó telephelyek és egyéb létesítmények őrzését, védelmét. Derecske, Wesselényi u. 7. 4130. Telefon: (54) 423-311.

DERECSKE, Kigó utcán, a város központjában háromszobás, ebédlős, parkettás, újonnan felújított, járólapos, gáz-vezetékű, telefonos családi ház mellékepekkel eladó. Irányár: 5 millió forint. Telefon: (54) 410-082, vagy (54) 410-054.

ÜZLET ÉS BIZTONSÁG

- Befektetés, életjáradék, lakásfinanszírozás
- Élet, baleset-, lakás-, vagyon-, gépjármű-, CASCO-, felelősség- és utasbiztosítás
- lakástakarék- és nyugdíjpénztári szolgáltatás

Információ
– szerződéskötés –
ügyfélszolgálat

KOVÁCS JÓZSEF

Iroda/lakás: 4130 Derecske, Szegfű u. 26.
Te./fax: (54) 411-328, mobil: (30) 9-038-109